

TEXTOS

Joseph Martin Kraus (1756-1792)

Ch'io mai vi possa

Ch'io mai vi possa lasciar d'amare,
non lo credete, pupille care;
nemmen per gioco v'ingannerò.
Voi foste e siete le mie faville,
e voi sarete, care pupille,
il mio bel foco, fin ch'io vivrò.

Ma tu tremi

Ma tu tremi, o mio tesoro!
Ma tu palpiti, cor mio!
Non tremar; con te son io,
ne d'amor ti parlerò.
Mentre folgori, mentre baleni
sarò teco, amata Nice!
Quando il ciel si rassereni,
Nice ingrata! io partirò.
Du temps, qui détruit tout

Du temps, qui détruit tout

Du temps, qui détruit tout,
il craint peu les outrages,
chéri de la postérité.
On citera ses vertus,
on citera ses ouvrages.
Bienfaiteur de l'humanité,
déjà Gustave a mérité
le souvenir de tous les âges.

Joseph Haydn (1732-1809)

Maria quærit Christum Filium

Recitativo

Fili, amor mi, ubinam es?
Vicina tecum credebam esse,
sed illusam imago laeta fecit me.
Jam surgit in caelo nova Aurora;
jam ecce felix hora venit
qua amplectar te, mi dulcis nate.
Fili, fili adorate, curnam longe es a me?
Forsan mortales ad docendum
te ducit tuum amabile cor?

Accede, o chare
et prius dulcem solare matrem ah queso:
tui ipsam amantem et affectui costantem
stringe cum laqueis suspiratis
et in nodis tam gratis langueat ipsa cum te.
Nequeo divisa vivere
a te longe sola mea vita:
ah, tecum esse, o chare,
ardeo vere quem amo:
te suspirat cor meum:
veni, te clamo!

Aria

Quonam pergit quem adoro
curnam longe, o caeli, a me?
Ah, ni veniat moesta ploro
et deficio sine spe.
Fili, ad sinum matris vola,
eam trementem ah consola
et dolentem intra se.

Recitativo

Sed cui loquor?
Nunc voces Echo repetit meas.
Natus non audit, natus non mihi respondit,
et nescio quare, oh Deus!, mihi se abscondit.
Sed non multum a longe esse debere jam.
Pergere oportet per viam istam
quo gens frequens accurrit
et certe inveniam eum...
Quid cerno... infelix! Misera me!...
Ni fallor ille est natus...
impii sunt illi...
Nate! Ipse sub cruce!
Quidnam oculi mei?
Ah, non fallor... est Filius...
filium umquam tantum amatum...
O perdita mea spes!... Crudele fatum!...
Chare!... Me ausculta...
Fili... sed euh deliro,
impii... crudeles eum ab oculis meis tollunt
repente.
Ah! Sistite... sentite...
inhumani me audite...
Ingrati!...
Est innocentiae exemplar ipse...
Morti vos cur traditis eum?
Nec trepidatis, nec horrescitis vos?
Tyranni... infidi... cur filium laceratis?
Cui me verto?
A quo pietas speranda?

Heu! Jam non rego...
vacillat pes et in funesto horrore
languet anima in me fero a dolore.

Finale

Ah non resisto, o Deus!
Crudo e tormento oppressa
et impius angor meus
me occidit sine spe.
Misera infelix mater non est qui me soletur:
si natus meus morietur
barbara sors pro me!